

saar meget imod det, forstaar jeg saa meget mindre, som jeg ikke tror at tage fejl i, at det ærede Medlem i en Omtale af vor nuværende politiske Situation har sagt, at han syntes ikke om den, men naar der skulde komme noget godt ud af den, satte han i saa Henseende væsentlig sit Haab til Højre, til, at der inden for Højre havde rejst sig en mere forsonlig og medgørlig Stemning, og at det derfor var muligt, at Fremtiden ved Højres Hjælp kunde blive bedre, end man i og for sig efter Forliget havde Grund til at vente. Jeg er selvfølgelig fuldstændig enig med det ærede Medlem i saa Henseende, naar det er hans Mening, men saa ser jeg ikke, hvad det ærede Medlem kan have imod, at det Parti, til hvilket man altsaa væsentlig skal bygge Haabet om Fremtiden, fik en noget forøget Repræsentation, naar man dog — og det kan man vel dog blive enig med det ærede Medlem om — samtidig maa erkende, at Partiet herved ikke fik mere, end hvad der med fuld Føje kunde tilkomme det i Sammenligning med Landets øvrige Vælgere.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Hjogsbro) har begæret Ordet for tredje Gang. Dertil behøves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse eller begærer Afstemning, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er givet.

Hjogsbro: Jeg havde ikke tænkt, at jeg oftere skulde tage Ordet under denne Sags første Behandling, da jeg hører mig for det Bud i Forretningsordenen, at Ordet ved første Behandling kun skal tages to Gange. Men da den højstatede Minister har gjort mig den Være høflig at henvende sin sidste Tale til mig, takker jeg Tinget, fordi det har givet mig Lejlighed til at kunne svare derpaa. Den højtærede Minister vilde gøre gældende, at han ikke var den første, som havde paastaet, at dette Forslag er i fuld Overensstemmelse med Grundloven — det laa allerede deri, at hans Vorgængere havde fremlagt lignende Forslag. Den ærede Minister kunde imidlertid ikke fremføre nogen bestemt Udtalelse fra dem, men holdt sig blot til den Kendsgerning, at de havde fremlagt lignende Forslag. Jeg tror dog ikke, at der deri ligger noget Bevis for, at de ganske have været enige med den nuværende Minister. Det var dog muligt, at hans Vorgængere vare gaaede ud fra det Synspunkt, som har været det almindelige under hele denne Sags Forhandling gennem de mange

Åar, og som ogsaa blev fremdraget i Begyndelsen af denne Sags Forhandling her i Tinget, saavel af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) som af det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen), nemlig det, at man ikke kunde kalde Forslaget grundlovstridigt, fordi det dog kom Grundloven nærmere end den nuværende Tilstand, en Opfattelse, som vel har faaet sit klareste Udtryk i en bekendt Udtalelse af afdøde Højesteretsassessor Nimestad, som faldt her i Tinget den 18de December 1880, og som lød saaledes: „Man opfylder derved“ — det var ved et lignende Forslag som dette — „ganske vist ikke Grundlovens Bud, det maa man fuldstændig erkende, men man kommer det dog langt nærmere end det nuværende“. Da jeg den 28de Oktober 1886 henholdt mig til denne Udtalelse, sluttede daværende Indenrigsminister Zengerlev sig til den, saa det synes altsaa, at i det mindste hans Opfattelse dog har været noget forfælselig fra den nuværende Ministers. Jeg kunde maaste tillige oglaa nævne, at den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) den 18de December 1880 udtalte over for, som sagt, et lignende Forslag, at han var i Tvivl om, hvorvidt det uden Grundlovsforandring kunde gaa an at fortolke Grundlovens § 32 paa en saadan Maade, at man ved Forslaget faktisk indførte et Forholdstal af 1:18,000, medens Grundloven havde 1:16,000. Nu synes det, som det ærede Medlem ikke har nogen Tvivl om at kunne gaa ind paa et Forslag, som faktisk sætter Forholdet som 1:20,000. Man kan maaste sige: Al, hvor forandret! — Jeg tror, at i alt Fald er den ærede Minister den første, der har villet bevise fuld Overensstemmelse mellem et saadant Forslag som det, der foreligger, og saa Grundloven. Den ærede Minister søgte nemlig sit Bevis deri, at da Forslaget ikke udtrykkeligen ophævede Grundlovens Forholdstal — og i dette Tilfælde maatte man gaa frem efter § 95 — men kun nævnedes en Ordning af Valgkredene, saa var en saadan Lov fuldstændig grundlovsmæssig. Ja, den ærede Minister gif saa vidt, at han endogsaa vilde sige, at den nuværende Tilstand ikke var grundlovstridigt, fordi den havde udviklet sig af en Valgkredslov, som var lovlig vedtagen. Det er nu ganske vist, at dette Forslag ændrer ikke udtrykkeligen Forholdstallet i Grundloven 1:16,000, men den ærede Minister sagde selv, at nu var Forholdet saaledes, at det var som 1:21,500, men at det blev repareret af dette Forslag, saaledes at det blev som 1:20,000, og han søjede tillige til, at